View the original article

محیط زیست

اجلاس اقلیمی «کاپ ۳۱» در ترکیه بدون رسیدن به توافق نهایی پایان یافت

رادیو فردا

۰۱/آذر/۱۴۰۵

کنفرانس اقلیمی امسال نخستین نشست پس از آن بود که سازمان ملل تأیید کرد افزایش دمای جهانی از آستانه ۱.۵ درجه سانتی‌گراد فراتر خواهد رفت

مذاکرات اقلیمی سازمان ملل متحد در ترکیه روز یکشنبه اول آذر در پی مخالفت اتحادیه اروپا و برخی دیگر از کشورها با پیش‌نویس نهایی ارائه‌شده، بدون دستیابی به توافق پایان یافت.

این پیش‌نویس از سوی ترکیه و استرالیا به عنوان رؤسای کنفرانس اقلیمی «کاپ ۳۱» تدوین شده بود اما شماری از کشورها آن را برای پیشبرد مبارزه با گرمایش زمین ناکافی دانستند.

اختلاف‌ها باعث شده بود این اجلاس که قرار بود روز جمعه ۲۹ آبان به پایان برسد، تمدید شود. بیش از دو هفته مذاکره این نشست را به طولانی‌ترین کنفرانس کاپ در تاریخ تبدیل کرد.

در نهایت مراد کوروم، رئیس کنفرانس در شهر آنتالیا ترکیه، در نشست پایانی که روز یکشنبه برگزار شد، اعلام کرد که توافقی حاصل نشده است و تأیید کرد متن جدیدی ارائه نخواهد کرد.

او گفت: «دیگر کاری از دستمان برنمی‌آید؛ هر کاری از توانمان برمی‌آمد انجام دادیم. از این پس متن جدیدی ارائه نخواهد شد.»

کوروم بعدتر، در حالی که نمایندگان کشورها مشغول سخنرانی بودند، جایگاه را ترک کرد.

کریس بوئن، رئیس مذاکرات کاپ ۳۱ از استرالیا، نتیجه نشست را «بسیار ناامیدکننده» خواند و گفت اختلاف‌نظر بر سر سوخت‌ها و تأمین مالی اقدامات اقلیمی، مانع اصلی دستیابی به توافق بود.

آخرین بار که مذاکرات اقلیمی سازمان ملل نتوانست به توافقی مورد پذیرش همه کشورها دست یابد، سال ۲۰۰۹ در کپنهاگ بود.

بیشتر در این باره:

اختلاف‌های شدید در اجلاس اقلیمی سازمان ملل احتمال تمدید مذاکرات را افزایش داد

دارا اوبراین، وزیر محیط زیست ایرلند، گفت اتحادیه اروپا نمی‌تواند از پیش‌نویس توافق حمایت کند؛ بخشی از این مخالفت به این دلیل است که در متن هیچ اشاره‌ای به سوخت‌های فسیلی نشده است؛ سوخت‌هایی که به گفته دانشمندان عامل اصلی گرمایش زمین هستند.

او گفت: «غیرقابل‌قبول است که توافقی درباره اقدامات اقلیمی داشته باشیم که هیچ اشاره‌ای به سوخت‌های فسیلی یا ضرورت گذار از آن‌ها نکند.»

به گفته ناظران حاضر در نشست، عربستان سعودی و دیگر کشورهای بزرگ تولیدکننده نفت برای حذف اشاره به سوخت‌های فسیلی از متن توافق تلاش زیادی کرده بودند.

پاناما نیز اعلام کرد که نمی‌تواند از این متن حمایت کند، زیرا در آن به ابعاد و فوریت بحران اقلیمی پرداخته نشده است.

کنفرانس اقلیمی امسال نخستین نشست پس از آن بود که نهاد محیط زیستی سازمان ملل در ماه گذشته تأیید کرد افزایش دمای جهانی از آستانه ۱.۵ درجه سانتی‌گراد فراتر خواهد رفت؛ آستانه‌ای که کشورها بیش از یک دهه پیش در توافق اقلیمی پاریس متعهد شده بودند برای جلوگیری از عبور از آن تلاش کنند. با عبور از این حد، شدت پیامدهای آب‌وهوایی حدی افزایش می‌یابد.

ژان‌لوک کروک، وزیر اقلیم بلژیک، گفت شکست مذاکرات نتیجه‌ای دشوار، اما مناسب بود.

او افزود: «این پایان چندجانبه‌گرایی نیست، اما برای نه گفتن باید شجاعت داشت.»

اگرچه ناکامی مذاکرات ضربه‌ای به تلاش‌ها برای افزایش اقدامات بین‌المللی در مقابله با تغییرات اقلیمی محسوب می‌شود، عدم توافق بر سر یک بیانیه سیاسی در آنتالیا، تعهدات مورد توافق در کنفرانس‌های پیشین سازمان ملل را از میان نمی‌برد و چارچوب‌های فنی و حقوقی حاکم بر همکاری چندجانبه برای مقابله با تغییرات اقلیمی را نیز لغو نمی‌کند.

به گزارش رویترز، پیش‌نویس توافقی که به تصویب نرسید، به عبور پیش‌بینی‌شده دمای زمین از آستانه تعیین‌شده اذعان می‌کرد و خواستار توسعه سریع‌تر فناوری‌های حذف کربن از جو بود تا در نهایت بتوان این روند را معکوس کرد.

این درخواست برای کشورهای تولیدکننده نفت مطالبه‌ای دشوار به شمار می‌رفت.

دانشمندان می‌گویند حذف کربن از جو، در کنار کاهش چشمگیر انتشار گازهای گلخانه‌ای، برای جلوگیری از بدترین پیامدهای تغییرات اقلیمی ضروری است. با این حال، منتقدان پیش‌نویس توافق نگران بودند که اشاره به حذف کربن بهانه‌ای برای ادامه استخراج و تولید نفت شود.

نماینده هیئت سعودی که از گنجاندن موضوع حذف کربن در متن حمایت کرده بود، در نشست پایانی گفت از مقاومت در برابر این فناوری شگفت‌زده شده است؛ فناوری‌ای که به گفته او راه‌حلی عملی ارائه می‌دهد.

کشورهای در حال توسعه نیز از این پیش‌نویس انتقاد کرده بودند، زیرا به گفته آن‌ها منابع مالی جدید و کافی برای کمک به سازگاری با گرمایش زمین در نظر نگرفته بود. در متن توافق خواسته شده بود منابع مالی این بخش سه برابر شود، اما مشخص نشده بود این افزایش بر مبنای چه سطحی از تأمین مالی فعلی محاسبه خواهد شد.

پیش‌نویس ناکام همچنین هدفی را در بر داشت که ترکیه پیشنهاد کرده بود: افزایش سهم برق از کل مصرف نهایی انرژی جهان به ۳۵ درصد تا سال ۲۰۳۵، در حالی که این سهم اکنون حدود ۲۳ درصد است.

حامیان این هدف می‌گفتند چنین تعهدی می‌تواند با تسریع گذار از خودروها، سامانه‌های گرمایشی و دیگر تجهیزات متکی به سوخت، انتشار گازهای گلخانه‌ای را کاهش دهد. اما منتقدان معتقد بودند این هدف ممکن است هزینه‌های بیشتری بر کشورهای فقیر تحمیل کند، بی‌آن‌که مسیر روشنی برای فاصله گرفتن از سوخت‌های فسیلی ارائه دهد.

این مطلب بخشی از:

بایگانی | محیط زیست | گزارش‌های خبری

© ۲۰۲۶ تمام حقوق این وب‌سایت، بر اساس مقررات کپی‌رایت، برای رادیو فردا محفوظ است.